

СЯЛЯНСКАЯ НІВА

Няхай жыве Беларускі Народ! Зямля сялянству без выкупу!

АДРЭС РЕДАКЦЫ І АДМІНІСТРАЦЫІ: Вільня, Вострабрамская вул. № 8, кв. 1.

Орган Беларускага Бяліцкага Саюзу. Беларуская палітычная, грамадская, літаратурная і гаспадарчая газета.

ПАДПІСКА: На адзін месяц — 1 злоты, на тры месяцы — 2 зл., на шэсць месяцаў — 4 зл., на год — 8 зл.

Дрэва сьмерці.

У Бібліі напісана, што Бог, стварыўшы рай і першага чалавека для жыхарства ў ім, сказаў таму чалавеку: можаш есці плоды ад усіх дрэваў, толькі плоды аднаго дрэва ня еш, бо памрэш.

Прадвыбарныя красачкі.

Інструктар Бел. Цэнтр. Аб'яд. Выб. К-ту Блэку Нац. Менш. А. Краўчонак заснаваў у месце Саколцы Пявятковы Камітэт гэтага-ж Блэку і паведаміў аб гэтым Сакольскаму Стараству.

Для ўрэгулявання справы прыехаў з Беларускага ў Саколку кіраўнік Акр. Выб. Камітэту Юхневіч, які замовіў 300 штук абвестак аб скліканьні мітынгаў (форма іх падаецца ніжэй).

распаўсюджаю лістоўкі з недазволеным адноснымі ўладамі зместам. Старастыя аб звароце друкваў, я звярнуўся ў Аддзел Бяспечнасьці Сакольскага Стараства, дзе паведамілі мяне, што друкі разам са справай будуць скіраваны да п. Пракурора.

У палітычным жыцьці Беларускага Народу таксама ёсць адно дрэва, на якім растуць такія самыя сьмяротныя плоды, як на біблейным райскім дрэве.

За верную службу Паўлюкевіч атрымаў, як баявы інвалід, канцэсію на адзінага роду ў Польшчы грашовую грайку. Месца-ж Паўлюкевіча, роўна год таму назад, заняў б. акцызны ўрадовец, Фр. Умястоўскі.

Але-ж, вельмі хутка сутнасьць працы Умястоўскага выясьнілася. Беларускі Народ зраўнемеў, што гэта воўк у авечай скуру... А калі так, дык і Умястоўскі, укусіўшы ўгодніцкага хлеба, таксама, як Паўлюкевіч, пашоў на змарку, дагоў з палітычнага жыцьця.

Дык вось, у мэтах барацьбы з нацыянальным рухам яны выставілі— фэдралізм і жадаюць увайсьці ў супрацоўніцтва з беларускімі групамі, а такім чынам біць Беларусаў беларускімі рукамі.

Мы памятаем, як прыхільна адносіліся дэмакраты да Паўлюкевіча; яны думалі што Паўлюкевіч зьдзейсніць іх жаданьне. Але-ж гэтая праца не дала вынікаў, бо народ за Паўлюкевічам, які павёў адкрыта палінафільскую палітыку, не пайшоў.

Ведыма, што Янка Станкевіч пры дапамозе польскіх дэмакратаў будзе мець магчымасьць вясці баламутную і правакацыйную працу, але-ж ад гэтай працы Беларусаў будзе шкода, а Янку Станкевічу пэўна пападзе кавалак хлеба ды з маслам ад панюў польскіх дэмакратаў.

Гэтак пісала „Сялянская Ніва“ ў № 49 (100) за 1927 год. Проці гэтага ніхто, ні „Кур'ер“, ні сам Я. Станкевіч, нават не запрэчылі.

Першага чалавека ў боскім раю на грэх спакусіла жонка, а Янку Станкевіча — грошы і тоё прывілегіраванае палажэньне, якое ён займае цяпер сярод некаторых польскіх колаў.

Няхай ведае „наўчоны спадар“ Янка Станкеўчык і яго кумпанія, што з забароненага дрэва, з „дрэва сьмерці“ нельга есці плодоў. Мы павінны даказаць, што прадажніцтва і скурніцтва не праходзяць бяскрына!

Шаранчы. І куды вас гэтак многа, Ці ня ў вёску к' нам крычаць, Абцяць чаго-якога, Каб за вас галасаваць? Э, пустая вапшы гукі!

Перамога Нацыянальнай Беларускай ідэі. У Беларускай Цэнтральнай Аб'яднанай Выбарнай Камітэце Блэку Нацыянальных Меншасцяў пасупілі 2 заявы, змест якіх падаём ніжэй:

